Tema :“LAIKAS IR MES“

Tikslas:

Susipažinti su laikrodžiu. 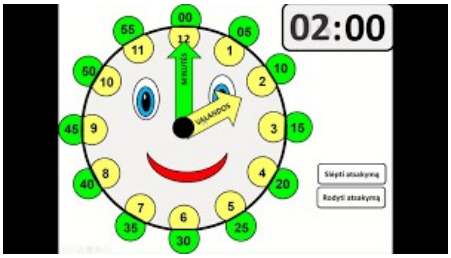

Uždaviniai:

* Susipažins su laikrodžių įvairove.
* Susipažins su laiko sąvokomis.
* Įtvirtins metų laikų ir mėnesių seką.
* Įtvirtins savaitės dienų seką.
* Atliks užduotis.

VEIKLA

Išlankstyti "Diena- naktis'
https://youtu.be/SAhillTxUYA

Aplikacija "Laikrodukas"

Piešimas "Kuo man patiko žiema " (vaškinės kreidelės, akvarelė)

Edukacinė pamokėlė laikrodžio pažinimui.
https://youtu.be/JM4ZT3IqhFs

Kakė Makė mokosi pažinti laikrodį
https://youtu.be/59N8pU5LrHQ

Pasdaryti "Laikroduką"

Susipažinti su smėlio laikrodžiu

Edukacija laikrodžių pažinimui
https://youtu.be/ZcS_-SSrjsY

Mokomės skaityti
https://youtu.be/fxvEI4CYCx0

Pasaka „Laikrodis su gegute“
https://youtu.be/mWYGK3huuHc

Mįslės apie laikrodį

- Be kojų, be rankų, o eina ir pirštu kelią rodo
- Be rankų, be kojų, o širdis vis tiek muša
- Dieną naktį trepsi eina, o nuo vietos nenueina
- Eina be kojų, muša be lazdos, pats nieko nemato, o kitiems rodo
- Eina eina - niekur nenueina, muša muša - nieko neužmuša, rodo vis į save
- Einu, einu, bet vis vietoje
- Nevalgo, negeria, o vis gyvas

Įmink kitokią mįslę...

Akmens kojos,
Medžio liemuo,
Stiklo akys,
Šiaudų kepurė.

Kas?

Nei ji kanda, nei ji loja, tik svirnelį vis daboja.
Ar tu geisi, ar negeisi – į svirnelį neįeisi.

Kas?

Senas senelis sėdi ant stogoIr pypkę rūko.Kas?

Su saule gimiau,Su saule miriau;Saulė kilo - aš mažėjau,Saulė sviro - aš didėjau.Kas?

Geležinė kumelaitė,Kanapinė uodegaitė.Kas?

Turi kojas - neina, turi plunksnų - nelekia, dieną naktį šildo.Kas?

Eina be kojų,Muša be rankų.Kas?

Mažas vyriukas, jo aštrus kirvukas.Kas?

Didi darbininkė, didi prociauninkė.Didžius kelius sumynė, didžias pilis pastatė.Kas?

Diedas storas, pilvotas, rudą kepeliušą nešioja, niekam nekilnoja.Kas?

Žaidimas matematiniams veiksmams iki 20--ies įtvirtinti .

https://wordwall.net/resource/1873990

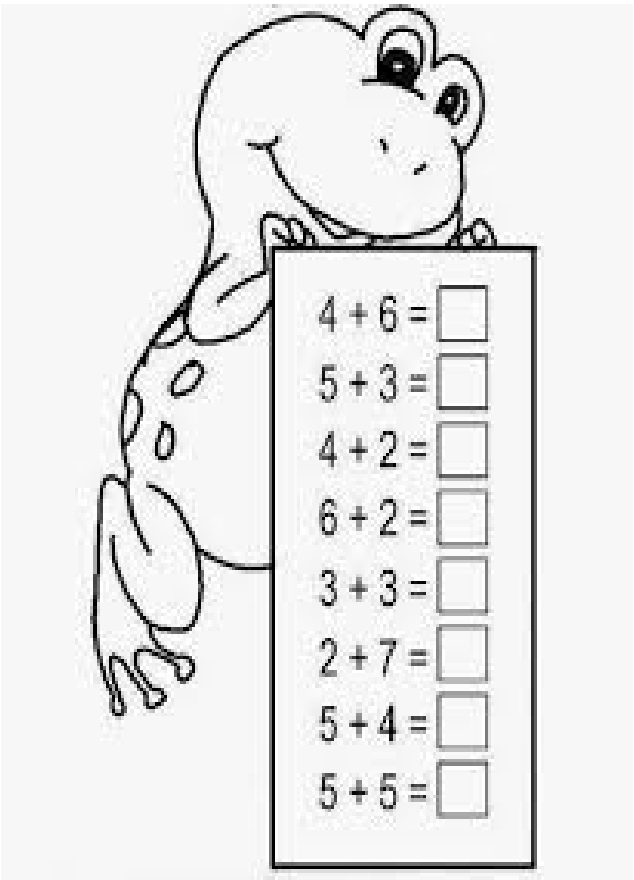

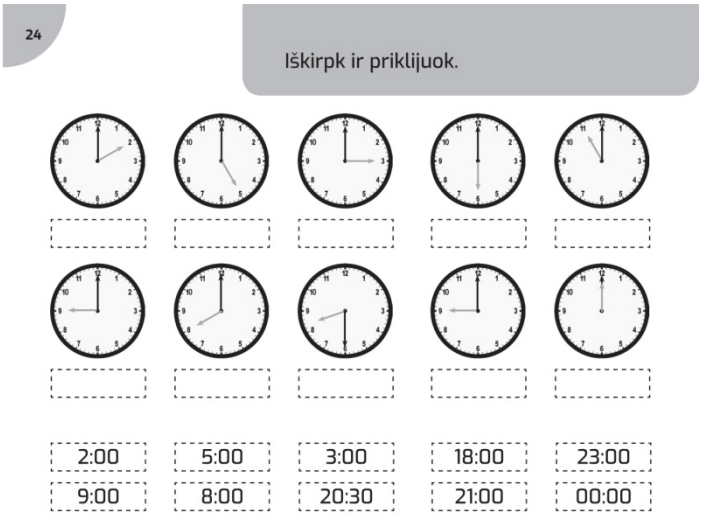

Dainelė „Laikrodžiai“
https://youtu.be/k61Ixt2yGHM

Dainelė „Laikas“
https://youtu.be/ApXlg0npYBc

Pasakos "Laikrodininkas", skaitymas, aptarimas, analizavimas.

Lietuvių liaudies pasaka „Laikrodininkas“

Kadaise gyveno jaunikaitis, kuriam didžiai no rėjosi mokytis laikrodininku. Tačiau jo tėvas, būdamas laukininkas, norėjo palenkti sūnų prie to darbo, kurį pats visą amžių dirbo. Kai sūnus vis tiek ramybės nedavė, tėvas jam leido eiti savais keliais ir trokštamo amato mokytis, tiktai pinigų jam nė grašio nedavė.
Jaunikaitis nuėjo į miestą, apvaikščiojo visus laikrodininkus, bet nė vienas nenorėjo jo mokyti. Galop rado vieną, ir tasai apsiėmė jį per trejus metus išmokyti, tik už tai jaunikaitis meistrui turėsiąs dar trejus metus atitarnauti.
Jaunikaitis išgyveno pas meistrą šešerius metus ir padarė tokį laikrodį, kuris vieną sykį užtrauktas eina dvylika metų ir kasdien tris kartus – per pusrytį, pietus ir vakarienę – labai gražiai ir vis kitaip pagroja. Šį laikrodį jaunikaitis paliko meistrui atminimui ir išėjo.
Vienas ponas vis tik prikalbino nuostabųjį laikrodį parduoti ir už didelius pinigus jį įsigijo, bet ir tas neilgai palaikė, nes kitas dar už didesnę kainą laikrodį nupirko.
Galų gale stebuklingojo laikrodžio garsas pasiekė patį karalių. Tasai, labai brangiai sumokėjęs, laikrodį nusipirko ir kiekvienąsyk, kai tik prie stalo sėsdavo, jo gražaus grojimo klausydavosi. Bet laikas ėjo, ir dvylika metų netruko prašokti. Laikrodis sustojo, ir reikėjo jį iš naujo užtraukti. Karalius bandė pats tatai padaryti, bet nevyko. Tada sušaukė visus laikrodininkus, bet ir tiems ne geriau sekėsi.
Tuomet karalius suieškojo pirmąjį laikrodžio savininką. Senasis meistras apsakė, kad stebuklingąjį laikrodį padaręs jo mokinys. Tiktai tas temokąs jį užtraukti. Karalius davė paliepimą meistrui surasti mokinį ir išrašė jam tokį raštą, kad tas galįs be jokio užmokesnio važiuoti kur norįs ir valgyti ką geidžias, už viską karalius atsiteisiąs, tegul tik tą mokinį surandąs.
Nieko nedarysi, senasis meistras eina savo mokinio ieškoti, nors jau visai užmiršo, kaip jis ir išrodo. Tiktai prisiminė, kad jaunikaitis visada vaikščiodavo galvą nuleidęs.
Kartą, per vieną miestą eidamas, meistras pamatė tokį žmogų – nei jauną, nei seną, su nuleista galva.
Meistras prieina prie jo ir klausia, ką šis dirbąs. Na, taisąs laikrodžius. Meistras dar pasiteiravo, kur šis mokęsis, ką padaręs, ir atpažino savo mokinį.
Meistras papasakojo, kad jo darytas laikrodis priklausąs dabar pačiam karaliui ir sustojęs, todėl tasai ieškąs tikrojo laikrodininko, nes niekas negalįs jo užtraukti.
Jaunasis meistras nuėjo pas karalių, apžiūrėjo laikrodį, pataisė jį ir užtraukė.
Karalius norėjo, kad jaunasai meistras pas jį liktų, tas taip ir padarė.
Vienądien karalius su meistru išėjo į sodą pasivaikščioti. Jo viduryje buvo koks namas, aptvertas geležine tvora, o ant kiekvieno jos mieto po žmogaus galvą užmauta.
Meistras paklausė:
– Kokia čia tvora ir kieno tos galvos, kur ant mietų užmautos? Kas tame name gyvena?
Karalius atsakė:
– Tame name gyvena mano duktė. Jinai serga niūrumo liga. Todėl aš tokią paskelbiau ištarmę, kad tas, kas princesę bent kartą prajuokins, gaus ją per žmoną. Na, o tas, kam nepasiseks tai padaryti, galvą palydės. Čia daug artojų, ponų ir karalių sūnų laimę bandė, bet veltui. Visų jų galvas matai ant mietų.
Meistras sako:
– Reikės ir man pamėginti.
Karalius bandė laikrodininką atkalbėti, girdi, gaila tokio gero meistro galvos. Bet tas neklauso, ir gana. Per naktį jis gerai apmąstė, kaip princesę juokins, ir kitą rytą nuėjo pas ją.
O princesės kambariuose buvo palikti sargai, kurie karaliui apsakydavo, kaip kuriam juokintojui sekėsi.
Meistras atėjo pas princesę, apsimetė jos nematąs ir ėmė su daiktais kalbėtis:
– Sveikas, krėsle! Sveikas, stale! Sveika, lova! Sveikas, veidrodi! Klausykite, ką aš jums papasakosiu. Kartą ėjo į miestą trys vyrai: stalius, dažytojas ir siuvėjas. Ligi miesto dar buvo toli, ir jie pristojo pailsėti. Siuvėjas su dažytoju atsigulė miego, o stalius liko sergėti. Jisai sėdėjo, sėdėjo, kol baisiai prailgo laikas. Tada paėmė medžio gabalą ir iš nuobodumo nudrožė žmogiuką. Pabudęs dažytojas jį nudažė, atsikėlęs siuvėjas pasiuvo jam drabužius. Ir tada visi

trys ėmė ginčytis, kuriam šis medinis žmogiukas priklausąs. Taip jie ligi šiol ginčijasi ir negali to ginčo išspręsti. Sakykite jūs, kieno iš tiesų tasai žmogiukas yra?
Viską Išklausiusi, princesė ėmė smarkiai juoktis.
– Kas tai per žmonės, kurie tokio paprasto ginčo išspręsti negali! Aiškus dalykas, kad žmogiukas yra to, kuris jį padarė. Nudažyti ir drabužius pasiūti nedidelis daiktas. Už tai stalius jiems sumokėti gali. Bet ir rado su kuo apie tai kalbėti? Išėjęs jis dar ims šnekėti, kad stalas su krėslu jam atsakė!
Sulig tais žodžiais princesė dar labiau ėmė kvatotis. O meistras vėl lygiai taip su baldais atsisveikino ir išėjo.
Karalius paklausė sargų, ar princesė prasijuokė. Vieni sargai tvirtino, kad ji juokėsi, o kiti, pavydelninkai, neigė. Karalius taip ir nežino, katrais tikėti. Jis sako:
– Teks meistrui dar kartą princesę prajuokinti. Jeigu jis taip padarys, tai visiems melagiams liepsiu galvas nukirsti ir ant mietų užmauti.
Eina karalius pas laikrodininką ir sako, kad tas turįs dar kartą princesę prajuokinti.
Meistras per naktį apgalvojo, ką darys, ir iš ryto eina pas princesę, o karalius – iš paskos.
Laikrodininkas įėjo į pilį, vėl kaip anądien pasveikino stalą, krėslą, lovą, krosnį ir sako:
– Žinote, ką aš jums papasakosiu? Kartą ėjo į miestą trys žmonės. Vienas nusipirko tokį obuolį, kurį suvalgęs ligonis pasveiksta, antras nusipirko tokį veidrodį, su kuriuo gali matyti, kas už puspenkto tūkstančio varstų dedasi, trečias nusipirko tokius ratus, kuriais gali kur nori važiuoti.
Ir tada jie sužinojo, kad vieno karaliaus duktė serga ir joks gydytojas negali jos iš ligos pakelti. Veidrodis jiems parodė, kur yra to karaliaus pilis, o ratai juos ten nugabeno. Jie padavė karalaitei obuolį, ta suvalgė ir pasveiko. Bet tada jie visi trys šoko ginčytis, kuris turi gauti atlyginimą už karalaitės išgydymą, ir dar ligi šiol tebesiginčija.
Gal jūs, mano bičiuliai, pasakysite, kuriam iš jų turėtų tekti atlyginimas? – paklausė baldus meistras.
Princesė, viską išklausiusi, ėmė garsiai juoktis ir sako:
– Ar iš tiesų pasaulyje yra tokių kvailių, kurie nesumeta, kas išgydė karalaitę? Nagi tas, kuris jai obuolį davė. Nuo ratų ir veidrodžio ji nebūtų pasveikusi. Ir dar klausia, matai, stalus ir krėslus!
Princesė dar labiau juoktis pasileido.
Karalius visa tai matė ir girdėjo, įsakė nukirsti melagiams sargams galvas ir užmauti ant mietų.
Netrukus laikrodininkas princesę vedė. Buvo didelės vestuvės, kuriose trūko tiktai paukščio pieno. Ir aš ten buvau, valgiau, gėriau, burnoj neturėjau – per barzdą nuvarvėjo.

Užduotys.

Pastaba: Jei neturite galimybės atsispausdinti užduočių, , galima atlikti jas ant paprasto lapo, atsiekiant užduoties tikslą.

LAIKAS

Įspėk mįslę. Įrašyk savaitės dienas.

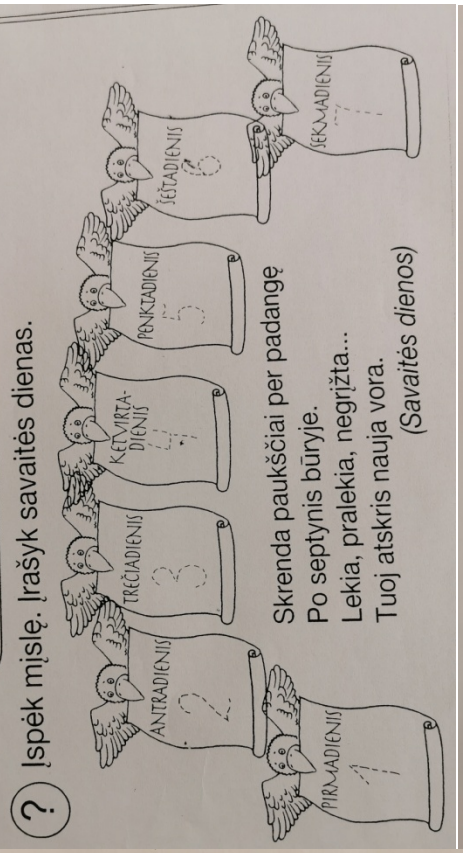

Skrenda paukščiai per padangę
Po septynis būryje.
Lekia, pralekia, negrįžta...
Tuoj atskris naują vora.
(Savaitės dienos)

Užrašyk, kiek valandų rodo laikrodis, arba nupiešk trūkstamą mažąją rodyklę.

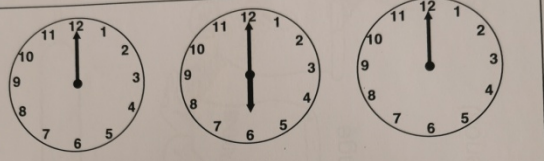

Dabar yra 5 valanda. Dabar yra . . . valanda. Dabar yra 3 valanda.

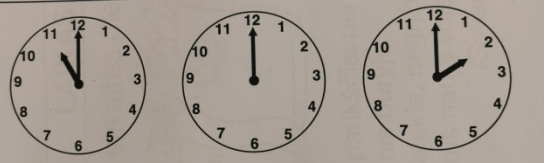

Dabar yra . . . valanda. Dabar yra 4 valanda. Dabar yra . . . valanda.

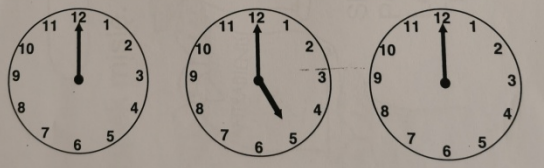

Dabar yra 1 valanda. Dabar yra . . . valanda. Dabar yra 7 valanda.

LAIKAS

Ar žinai, kad:

- Žemė apsisuka aplink Saulę per metus (365 dienas). Per tą laiką Saulė ją apšviečia skirtingu kampu. Todėl žiemą keičia pavasaris, po jo ateina vasara, paskui ruduo.

Nuspalvink paveiksliukus. Nustatyk metų laikus.

Pagalvok, kokiomis spalvomis būtų galima nuspalvinti metų laikus (balta, žalia, raudona, geltona).

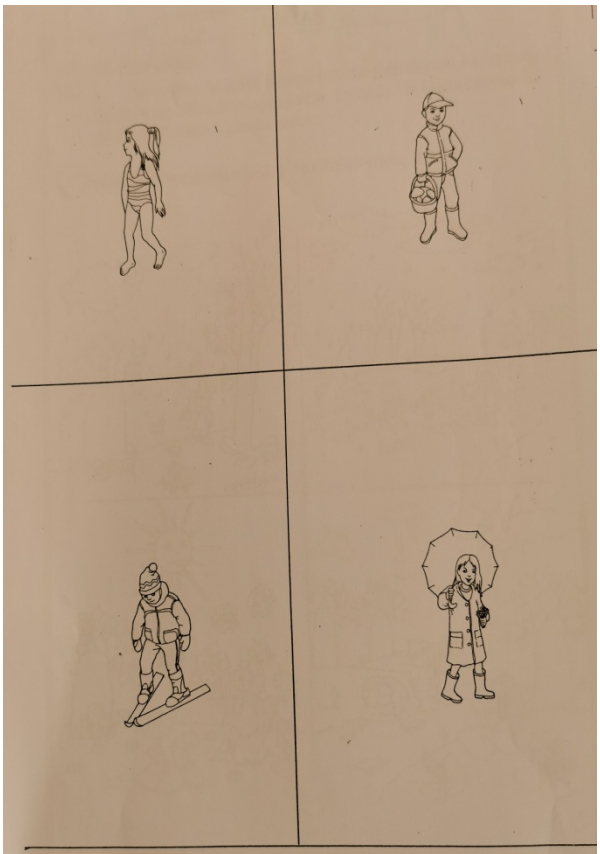

- ĮSIŽIŪRĖK, KUO APSIRENGĘ VAIKAI.
- PAGAL VAIKŲ APRANGĄ NUPIEŠK METŲ LAIKĄ.
- PIEŠINĮ NUSPALVINK.

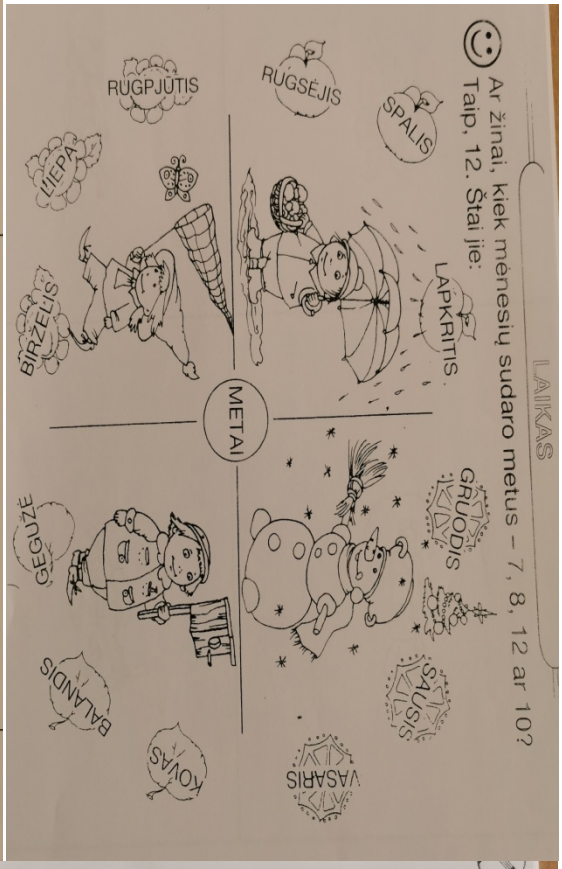

LAIKAS

Ar kada nors susimąstei, kodėl dieną keičia naktis, o paskui vėl ateina diena?

Mūsų planeta, sukdamasi apie Saulę, sukasi ir apie save – apie savo ašį. Sukdamasi ji atsuka saulės spinduliams tai vieną savo pusę, tai kitą. Tuomet apšviestoje Žemės rutulio pusėje būna diena, o neapšviestoje – naktis. Tai vyksta maždaug taip:

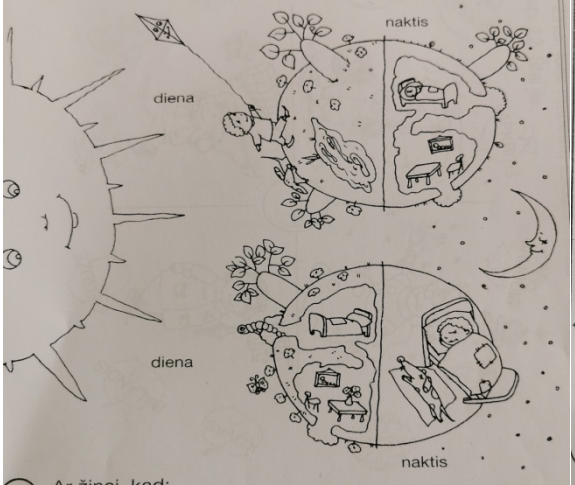

Ar žinai, kad:

- Diena ir naktis kartu yra para.
- Parą sudaro 24 valandos.

DIENA – NAKTIS

SAVAITĖS DIENOS

Nuspalvink piešinį. Įrašyk visų meškiukų vardus.

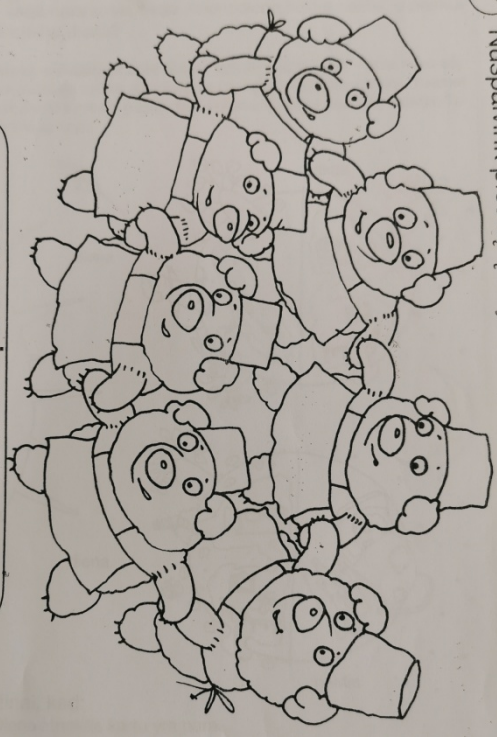

20 – 4 =	16 – 3 =	11 – 5 =
14 – 6 =	13 – 5 =	16 – 8 =
12 – 7 =	8 - 7 =	17 – 7 =
14 – 1 =	15 – 8 =	16 – 5 =
18 – 5 =	16 – 4 =	12 – 9 =
12 + 4 =	13 + 3 =	10 + 5 =
16 + 4 =	11 + 7 =	19 + 1 =
17 + 3 =	12+ 6 =	13 + 6 =
10 + 4 =	13 + 7 =	14 + 4 =
16 + 2 =	8 + 5 =	9 + 6 =

Kadir Ören Ödevleri

http://kadirorenilkokulodevleri.blogspot.com.tr/

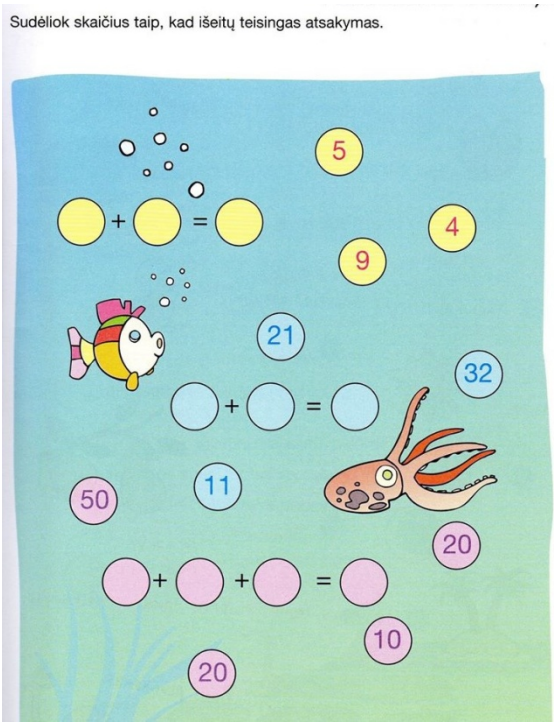

8	+	6	+		15
+		+		+	
	+	2	+		15
+		+		+	
3	+		+	5	15
15		15		15	